

Иисусъ Христосъ се явява на Мария Магдалина.

а третия день слѣдъ смъртъта на Иисуса Христа Мария Магдалина, заедно съ нея и други още жени, които слѣдвали Иисуса Христа и които присѣтствуваха при погребението Му, се наговорили да отидатъ на слѣдното утро да помажатъ тѣлото на Господа съ миризливи масла. Тѣ станали рано и по пътя за Голгота си говорили; „кой ли ще ни отвали камъка, съ който е затворенъ входа въ пещерата?“ Тѣ влѣзли въ градината толкова рано, че още било съвсѣмъ тъмно и никой се не виждалъ по пътя.

Мария Магдалина вървѣла прѣдъ другитѣ. Тя приближила съ сълзи до гроба Господень и гледа — камъкътъ, съ който билъ затворенъ входътъ въ пещерата, билъ отваленъ. Въ страха си, тя се върнала назадъ и отишла при Петра и Йоана и имъ казала: „изнесли сж Господа отъ гроба и не зная гдѣ сж го турили.

Петъръ и Йоанъ веднага тръгнали съ нея къмъ гроба. Тѣ като видѣли, че камъкътъ наистина билъ отваленъ и вжтрѣ въ гроба стояло само платното, съ което било обвито тѣлото Иисусово, веднага се върнали при останалитѣ ученици. А Мария Магдалина останала при гроба и захванала да плаче.

Изведнажъ блѣснала силна свѣтлина и тя се стрѣснала — прѣдъ себе си видѣла двама ангели, седнали отъ двѣтъ страни на гроба. Ангелитѣ я попитали:

„Жено, защо плачешъ?“